

[Økonomiministeren]

opmærksom på, at vi har en række ordninger, hvorefter investeringer i eksportøjemed kan finansieres til samme rente, som vore konkurrenter i udlandet kan finansiere deres investeringer til. Det er altså ikke sådan, at det generelle renteniveau, vi har her i landet, er en omkostning for alle investeringer til eksportformål. Tværtimod, vi har altså differenteret rente.

Det centrale, når det drejer sig om at øge vores konkurrenceevne over for udlandet, er, at vores samlede omkostningsniveau ikke stiger så stærkt som de andre landes. Det gjorde det ikke i 1980, og det mener vi heller ikke det vil komme til at gøre i 1981, hovedsagelig fordi den danske krone ikke følger med valutakursstigningerne i nogle af de lande, vi eksporterer til. Det gælder direkte for dollar og for sterling, og det gælder for de lande, hvis valutaer følger en buket af andre valutaer med sterling og dollar i. Når disse valutaer stiger, betyder det, at vores krone løbende bliver devalueret i forhold til disse valutaer, og det giver os en konkurrencemæssig fordel. Det er det, jeg omtalte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

[Af Ivar Hansen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 171. Fremsat 10/2 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det fremsatte lovforslag går ud på at ophæve den bestemmelse i den kommunale ejendomsskattelev, der fastsætter, at en kommunes grundskyldpromille skal være mindst 10, når mindst én af dens skatteydere ved den senest foretagne slutligning er blevet ramt af det såkaldte skatteloft og derfor har fået nedsættelse af indkomstskatten til staten efter udskrivningslovens § 3. Det er en yderligere betingelse for forpligtelsen til at fastsætte grundskyldpromillen til mindst 10, at kommunens udskrivningsprocent også for det kommende kalenderår er af en sådan størrelse, at der er mulighed for, at nogle af kommunens skatteydere kan nå op over skatteloftet.

Reglen blev i sin tid indført som et led i et politisk forlig om skatteloftet, idet man fandt det rigtigt og rimeligt, at kommuner, der udskriver indkomstskat med så store procenter, at deres skatteydere vil kunne nå op over skatteloftet, så skatten til staten skal nedsættes, også i rimeligt omfang anvender grundværdierne som udskrivningsgrundlag.

Jeg kan oplyse, at i skatteåret 1981 er én kommune blevet ramt af denne bestemmelse. For så vidt angår skatteårene 1982 og 1983, kan der med de udskrivningsprocenter, der var gældende i 1980 og gælder i 1981, blive tale om yderligere et mindre antal kommuner, der kan blive nødt til at anvende en grundskyldpromille på mindst 10, hvor de i dag har en noget lavere. For såvel 1982 som 1983 er det en forudsætning for, at de pågældende kommuner skal blive ramt af minimumsreglen, at der ikke sker en nedsættelse af deres udskrivningsprocenter, sådan at man kommer ned under skatteloftet. En sådan nedsættelse vil sikkert blive tilstræbt i de pågældende kommuner, men vil ikke kunne opnås i dem alle.

Regeringen finder det ikke logisk at ophæve en fornuftig regel om, at også grundskatter skal anvendes i et rimeligt omfang, hvis staten skal nedsætte statsskatten for skatteydere i en kommune, på et tidspunkt, hvor denne regel begynder at træde i funktion i et beskedent omfang.

Taanquist (S):

Vores ordfører kan ikke være til stede, så jeg skal på hans vegne sige, at vi selvfølgelig